

“DANSK JORD PÅ DANSKE HÆNDER”

Det var slagordet for bestræbelserne på at sikre mest mulig jord for dansksindede landmænd, mens Sønderjylland var på tyske hænder fra 1864-1920. Den tyske stat opkøbte nemlig landbrug, ejet af dansksindede, for at omdanne dem til såkaldte domænegårde, hvis forpagtere skulle være tyske eller for at oprette såkaldte "rentegårde", hvor ejerskifte ud af slægten (den tyske) skulle godkendes af den tyske stat, så salg til dansksindede kunne afvises. Danske modtræk var oprettelsen af Foreningen af 5. Oktober 1898, Nordslesvigsk Kreditforening fra 1909 og Landeværnet fra 1913.

Efter 1920 blev Jordkampen i første omgang indstillet. Under landbrugskrisen i midten af 1920'erne blev den genoptaget med oprettelsen af Kreditanstalt Vogelgesang i 1926. Med hjemmelig finansiering fra tyske statsmidler skulle den sikre tysksindede landmænd under krisen og ved billige lån vinde indifferente og danske landmænd for tyskheden. Det danske modtræk blev Landeværnet af 1927.

Man så altså klart, at ejerskabet til jorden var et nationalt anliggende. Og var villige til at kæmpe for sagen.

Gælder det ikke stadigvæk, at det er en dårlig ide at sælge ud af vort eget land i stor stil? Er det ligegyldigt, om danske storlandbrug ejes af udenlandske interesser - altså i sidste ende af folk, der slet ikke bor i landet?

Hidtil har landbrugslovgivningen forhindret dette. Med den nye landbrugslov fra marts 2010 er disse krav blevet ophævet. Et landbrug kan nu i princippet købes af alle. Den nye lov giver derfor gode muligheder for, at udenlandske selskaber og fonde kan købe danske jordbrug. Ligeledes er der heller ikke længere en grænse for, hvor mange hektar en ejer må eje. Der er dog stadig visse krav til den person, som står for den daglige drift.

Er det et stort problem? Ja, det ved vi ikke rigtigt - for Landbrugs- og Fiskeristyrelsen kender ikke omfanget. Og tilsyneladende er regeringen ikke til sinds at indsamle data og oplyse om problemets omfang. Hvilket efter vor mening ikke er foreneligt med grundlaget for et demokratisk styre. Endvidere bør det også belyses, i hvor høj grad EU-regler er skyld i, at vi ikke kan åbne op for, at danske selskaber kan eje danske landbrug (hvilket kan være en god ide af mange grunde) uden at det også skal gælde andre EU-landes selskaber.

Det er selve den jord, vi står på, som måske er ved at blive købt væk under fødderne af os af udenlandske interesser. Hvis store brøkdeler af vort fædrelands areal sælges ud af landet, vil befolkningen før eller senere finde ud af det. Og så kan det tænkes, at der kommer en reaktion.

Lad os få fakta på bordet, før det er for sent.